

ОДНОРОГ М. А., канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА: ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИЙ ТА ІННОВАЦІЙНИЙ АСПЕКТИ

У роботі висвітлено взаємозв'язок між сільськогосподарськими підприємствами, розвитком сільської місцевості та дрібними фермерами. Подано детальний огляд номенклатуризації розвитку сільської місцевості як критичного результату вдосконалення освіти, охорони здоров'я, сільського господарства, малих та середніх підприємств.

Ключові слова: сільське господарство, інститут, розвиток сільського господарства, інновації, інституційна структура, аграрний сектор.

Концепція сільськогосподарських підприємств – це найперше партнерство людей задля власного та сільського розвитку. Інституції – це формальні організації, що включають конституції, закони та традиції. Це відповідає цілісним капіталістичним підходам до економічного розвитку та прогресу, що вимагає більшої участі в оцінці сільських місцевостей та економічних можливостей на місцях. В основі цієї прелюдії та еволюції лежить чітко встановлена сильна відданість громаді надавати ресурси та інформацію, вирішувати проблеми колективного лиха та посилювати силу місцевих ринків праці. Розвиток сільських територій передбачає ініціаторів, прихильників та бенефіціарів будь-яких вкладів у розвиток. Теоретична література та емпіричні висновки попередніх досліджень показують, що окремі дрібні фермери створюючи програми, що трансформують громади, підтримуючи та посилюючи самостійність та підкреслюючи участь населення у їхніх розробках, позитивно впливають на розвиток сільських територій.

Більшість пов'язаних з громадами видів діяльності відбуваються в районах ведення сільського господарства або відзначаються важливістю сім'ї для планування, прийняття рішень та реалізації проектів. Домінування сільського господарства, дрібних господарств через їхні заплановані системи та організовані групи громад ініціює швидший темп зменшення бідності.

Сільське господарство відіграє ключову роль у дискурсі економічному розвитку. В даний час аграрний сектор складається з продовольчих культур, тваринництва, лісового та рибного господарства. Поліпшення життєдіяльності сільського господарства передбачає його перетворення шляхом вдосконалення їхніх капітальних активів, що включають природні, фізичні, фінансові, людські та соціальні цінності. Україна намагається прискорити розвиток сільського господарства шляхом впровадження різних технологій для підвищення кількості врожаю, що стимулює інтенсивну індустріалізацію праці, покращує умови торгівлі. В Україні розширення елементів сталого виробництва; особливо оброблювана земля сприяє виробництву продукції сільського господарства.

Сільське господарство відіграє вирішальну роль у загальному економічному зростанні та розвитку сільської нації, а збільшення сільськогосподарської врожайності призводить до збільшення загального виробництва. Падіння розвитку сільського господарства призводить до бідності та голоду. В аграрному секторі переважають дрібні фермери у сільській місцевості, і тому цей сектор стикається з декількома проблемами, включаючи обмежений доступ до ринку та неадекватну інфраструктуру, високі витрати та обмежений підхід до вдосконалених ресурсів та виробничих технологій. У цьому відношенні також є дефіцит сільськогосподарських кредитних коштів та недостатня кількість робочої сили. Інші виклики, які гальмують та загрожують прогресу, включають недостовірні дані через дефіцит якісних досліджень, погану координацію виробників, глобальне зростання цін. Для успіху в розвитку сільського господарства потрібна велика кількість інвестиційних та страхових заходів. До них належать вдосконалення фермерського та агропромислового підходу до ринків, інвестиції в інфраструктуру, забезпечення інформацією, сільська освіта, регулювання та політика.

Сільськогосподарські підприємства відіграли вирішальну роль у покращенні засобів до існування та покращенні капітальних, фінансових, людських та соціальних активів. Зацікавлені сторони запровадили технології для збільшення обсягу виробництва. У деяких районах сільської місцевості України були впроваджені нові технології, а інвестиції в наукові дослідження призвели до збільшення кількості знань, що сприяє розвитку. Навчання та розширення освіти, впровадження нових прогресивних технологій призвели до виробничих надбань, що відіграє ключову роль в економічному зростанні країни. У сільському господарстві України переважають дрібні фермери в сільській місцевості, і цей сектор стикається з багатьма проблемами, які включають погану інфраструктуру, високу вартість виробництва та обмежений доступ до ринків.

Емпіричні дані цього дослідження показали, що уряд, громадські організації та приватний сектор проводять тренінги для сприяння розвитку сільського господарства. Доступ до сільськогосподарських тренінгів та до інформації від громадських організацій набагато не покращують сільське господарство та розвиток сільських територій. Підвищення кваліфікації з агрономічних практик без важливих вкладень, таких як добрива, обладнання та покращене насіння, не покращує сільське господарство. Мобілізація ресурсів має вирішальне значення для забезпечення позитивного розвитку сектору, і це сприятиме покращенню забезпечення сільського населення продовольством, доходами та працевлаштуванням, які мають вирішальне значення для розвитку сільської місцевості. Зовнішня допомога може забезпечити необхідні рішення для потреб українських фермерів: потрібні вкладення, покращене насіння та ґрунти, дороги, агробізнес-кредити та інвестиції приватного сектору. Сільське господарство пов'язане з продовольчою безпекою, зменшенням бідності та підтримкою природно-ресурсної бази, отже, це потребує кращого оцінювання з точки зору рівня кваліфікації, знань та фінансування в бюджеті.

Ми дослідили тісні зв'язки між сільськогосподарськими підприємствами та розвитком сільських територій у царині реформи сільського господарства України, проаналізували критичні фактори, що впливають на покращення охорони здоров'я, освіти, сільського господарства та промисловості в сільській місцевості України, з метою ознайомлення з можливим зв'язком сільськогосподарських підприємств із розвитком сільських територій України. При цьому слід зазначити, що жоден фактор, ймовірно, не буде успішним у покращенні охорони здоров'я, освіти, сільського господарства у сільській місцевості України, тому, що на різних рівнях потрібна взаємодія численних факторів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Базилевич В. Д., Маслов А. О. Інституційна архітектоніка: філософія і методологія багатоаспектного дослідження. Інституційна архітектоніка та механізми економічного розвитку: матеріали наукового симпозиуму. Харків: ХНУ, 2005. С. 32–42.
2. Вільямсон О. Економічні інституції капіталізму: фірми, маркетинг, укладання контрактів. Київ: АртЕК, 2001. 472 с.
3. Загурський О. М. Інституціоналізація корпоративних процесів в аграрній сфері. Економіка АПК. 2014. №1. С. 79–84.
4. Зянько В. В. Інституціональний вимір становлення інноваційної економіки. Науковий журнал «Причорноморські економічні студії». 2015. Вип. 10. С. 250–251.

УДК 330.341

ШАБАТУРА Т.С., канд. екон. наук

ВОЛЬСКИЙ В.О., магістрант

Одеський державний аграрний університет

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Розглянуто методичні підходи аналізу ризиків економічної безпеки аграрних підприємств, ідентифікація яких є визначальним етапом розробки стратегії їх економічного розвитку.

Ключові слова: аграрне підприємство, стратегія, економічний розвиток, ризик, економічна безпека.

Забезпечення стійкого функціонування та підвищення рівня конкурентоспроможності аграрних підприємств вимагає розробки та впровадження дієвого механізму економічної безпеки підприємства, забезпечення якої виступає платформою для досягнення аграрним підприємством господарського та комерційного успіху та довгострокового функціонування на ринку.

Головна мета економічної безпеки підприємства полягає в тому, щоб гарантувати його стабільне та максимально ефективне функціонування тепер і високий потенціал розвитку в майбутньому.